

HIRESK

0600

Este,

maikor már köd fektett álmosan, lustán a korzó havas utjaira és esőnd volt, mintha a halál lehelt volna rá erre a régen oly fényeskedő, szép városra, megszólaltak ketten. Lassan haladtak a sulyos hidegben és a náma, végtelen eget nézték, de a szívük úgy dobogott a túlradó érzésektől, hogy alult a hangjuk, mint a menyő harangszó, amelyet szél sodor a végtelen semmiségbe. Azt mondták az egyik:

— Szerettelek. Hiszen szerettem minden embert, szerettem minden élet; a szívem nagy volt, hogy belefért az egész világ. Igen, az életet szerettem, minden eltorzulásával, vonaglásával, szennyével, piszkával; az életet, amely ragyog, mint egy drága leány szem, sötét, mint a gyűlölet, amely a mindenüktől kifosztott emberek szívében kavargó, az életet, amely elborul, kifényesedik, kacag, sir, mosolyog, örvendez, szomorkodik, szóval ezt a szépséges és rut mindenséget örök mozgásával. És szerettelek téged is benne, te idefédtt halkszavu szent, akinek könnyes a kacagása és lágy a hangja, mint a fuvolaszó, a mely esthajnalokon borong a puszták mélyén. Ma, — ma már nem szeretlek. Elmult minden; a mindenség heves szeretetétnek lángja, tüze elhamvasztott; az emberek, akik megcsufolták szívemet, érzéseimet, kifosztottak, koldussá tettek és ma, ma nincs senkim, semmim, nincs hitem, reménységem, örömem, csak sebeim vannak és fájdalmaim, még könnyeim sínesennek, attól is megfosztottak. Nem tudok szeretni.

Most megszólalt a másik is halkan, kis szomorúsággal:

— Nem tudsz szeretni. Ó! hányszor intettelek, kértelek, ne szeress mindenkit, de igyekezz egyet a szívedbe fogadni. Hányszor könyörögtem sírva náked, hogy én legyek csak mindened, én, akit most eldobsz magadtól, pedig hogy szeretlek!... Az én szívem is van olyan mély, mint a tiéd, de én nem pazaroltam, én tartogattam és egynek akartam adni mindent, — náked! Most, mostmár vége van és nem akarok semmi szemrehányást, de tudnod kell, hogy amikor magad kifosztottad, kifosztottál engem is...

Elult a hangja és az égre bámultak. Az egyik mélységes szomorúsággal, a másik megkeményülve és szinte elégedetten, mint aki most kelt föl a kártyaasztal mellől, üres zsebekkel, de nem érezve a tragédiát, mert még mindig remegnek az idegei az izgalomtól és ez mindent megér.

Utolsó percek.

Való, hogy a hetedik hadikölösöntől még a legvérmesebb várakozások sem reméltek többet annál, amennyit jóval a lezárás előtt máris elértünk. Azonban nagyon téves volna azt hinni, hogy mértéken felül betelven a várakozások, most már nyugodtan napirendre térhetünk a hetedik hadikölösön felett és annak minden gondja csak azokra tartozik, akik a végeredményt összekalkulálják és még az államra, hogy pontosan fizesse s ebből a célból előteremtse a félévenként esedékes kamatokat.

Ez az okoskodás félreismerése volna összes viszonyainknak, de legfőképpen háborus

helyzetünknek. Ne feledjük, hogy a hetedik hadikölösön máig felmutatható eredményét azoknak köszönhetjük, akik jegyezték a hadikölösönre; abban semmi részük sincs azoknak, vagy csak nagyon kevés, akik a hazafias akcióból egyáltalán távol tartották magukat, vagy pedig csak immel-ámmal vettek ki belőle részt, holott anyagi jólétük többre kötelezi. Hogyan néznénk ki a frontokon, ha csak minden tizedik harcosunk is úgy gondolkodnék, hogy hiszen verekszik a többi s fel se tűnik, ha az alatt őik piheennek, vagy csak fél-erővel teljesítik a rájuk váró kötelességet? Ilyen felfogás mellett hamar ránk járna a rud s könnyen s fejünkre nőhetnének ellenségeink. A végső győzelemhez elengedhetetlen, hogy amint a fronton, azonképen itthon se vonja ki magát senki a rá háruló feladat alól. Az aláírásra ugyszólván már csak percek állnak még rendelkezésre. Tegyük jóvá mulasztásukat azok, akik még adósai maradtak a hazának s ne kockáztassék se a nemzetnek a hadikölösön elérhető legnagyobb sikeréhez fűződő érdekeit, se azt a letörölhetetlen megbélyegzést, mely közönyüknek elengedhetetlen büntetése lesz.

Tovább megyünk. Még azoknak sincs joguk a pihenésre, akik a maguk személyére nézve megtették kötelességüket. Ezeknek is a sorompóknál kell még maradniok az utolsó pereig s azoknak az ellenőrzésével és tette sarkalásával, akiknek még van leróni valójuk, fokozzák a hetedik hadikölösön eredményét a lehető legmagasabbra.

— **A külügyminiszter betegsége.** Bécsből jelentik: Gróf Czernin Ottokár külügyminiszter egy ideig még kénytelen ágyban maradni, mert bélhurutja nem szűnt meg. Berlinbe tervezett utazását későbbi időre halasztotta, de távirati összeköttetést tart fenn a német fővárossal.

— **Értekezlet a miniszterelnöknél.** Budapestről jelentik: Hétfőn este Wekerle Sándor miniszterelnök értekezletet hívott egybe a szénszállítás, gázszolgáltatás és a közlekedés zavarai ügyében. Az értekezleten gróf Apponyi Albert, gróf Serényi Béla, dr. Vázsonyi Vilmos, Szurmay Sándor miniszterek, Tóth János államtitkár, továbbá Szerényi József és Teleszky János képviselők vettek részt.

— **A karácsonyi és újév előtti vasárnapi munkaszünet felfüggesztése.** A kereskedelemügyi miniszter táviratot intézett a szegedi kereskedelmi és iparkamarához, amelyben tudatta, hogy a karácsony és újév előtti vasárnapi munkaszünetet felfüggesztette. December 23-án és 30-án tehát az üzletekben szabadon folyhatik az árusítás és a vásárlás. A világítás korlátozására kiadott rendelkezések azonban e két napon is érvényben maradnak.

— **Kitüntetések.** A király az ellenséggel szemben tanúsított vitéz magatartásuk elismerésül Herczeg István főhadnagynak és Albertényi Andor 46. gyalogezredbeli tartalékos főhadnagynak a katonai érdemkereszt 3. osztályát a hadiékítménnyel és a kardokkal adományozta.

— **Házasság.** Sipos Iván, a Délmagyarország jeles tollu munkatársa kedden délután vezetett oltárhoz a belvárosi templomban Várhelyi Ilonkát, Várhelyi József prépost-plébános bájos, fiatal unokahugát. Az esketésnél tanúk voltak: dr. Somogyi Szilveszter polgármester és dr. Gyuricza Sándor törzssorvos, tisztiorvos. A fiatal párhoz Várhelyi prépost magasrepü beszédet intézett.

— **Boldog város.** Ilyen is van még a világon! Nem is olyan messzire van tőlünk, mert a velünk szövetségben levő hatalmas Németországban van, a Majna folyó partján és

Neu Ernd

bank- és váltó-üzlete
Klgyó-utca 5.

Az 5/2% és 6/2-es

VII. magyar hadikölösön
hivatalos aláírási helye.

Kedvezmények: fél
százalék jutaléktérítés
első lombardkölösön.

Klingenberg a jóhangzásu neve. Kétezer boldog lakost számlál ez a városka. Bárna mondhatjuk lakóit boldogoknak, hiszen őik nem ismerik az adóvégrehajtót, akivel bizony mi elég jó ismeretségben vagyunk. A nevezett városka lakói nem csak hogy városi adót nem fizetnek, de még az állami adójukat is a városi pénztár fizeti. Ez boldogság fokozódik még azzal, hogy miután a városka minden szükségletét fedezte és polgárainak állami adóját is kifizette, még mindig marad a pénztárában olyan fölösleg, amivel nem tud egyebet tenni, minthogy arányosan szétosztja a lakosság között. A városkának ugyanis igen jól jövedelmező agyagárnyára van, a melynek jövedelme a háboru alatt is egyre gyarapodik, úgy, hogy tekintélyes hasznából 1916-ra 40 márkával többet kaptak az egyes családok, mint azelőtt. Minden igényjogosult az előbbi 400 márka helyett 440 márkát vitt haza, a boldog családi körbe. Minthogy egyes családokban olyan 2—3 nőtlen családtag is van, aki már polgárjogot kapott, előfordult, hogy némelyik családfő 1320 vagy 1760 márkával számolt be otthon az összesereglett családtagoknak. Így olvastuk ezt egy nagy német újságban.

Sze.

— **A postahivatalok téli munkarendje.** A fűtő- és világító-anyagokkal való takarékoság érdekében a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur a postahivatalok szolgálati idejét az alábbiak szerint változtatta meg: Közöséges és ajánlott levelek felvétele és kiadása; Csomagok és értékküldemények felvétele és kiadása; Postautalványok felvétele és kifizetése; Postatakarékpénztári és csekk be- és visszafizetés hétköznapiokon: délelőtt 9 órától 12 óráig, délután 2 órától 4 óráig; vásár- és ünnepnapokon: délelőtt 9 órától 11 óráig, délután 2 órától 3 óráig. Távirat és távbeszélő szolgálat nem változik. Ez a szolgálati időbeosztás 1917. évi december 13-án, csütörtökön reggel lép életbe és érvényessége kiterjed Szeged város területén működő minden postahivatalra azon módosítással, hogy a 3., 4., 6. és 7. számú postahivatalok vasár- és ünnepnapokon délután egyáltalán nem, az Ujszegeden levő 4. valamint a Szentistván-téren elhelyezett 7. számú postahivatal pedig hétköznapiokon délután csak 2 órától 3 óráig áll a közönség rendelkezésére. Az 1. és 2. számú postahivatal vasár- és ünnepnap délutáni szolgálata csak a levélpostai küldemények felvételére terjed ki. Felkérem az összes érdekelteket, különösen a katonai és polgári hatóságokat és hivatalokat, hogy postai forgalmukat az itt közölt hivatalos órák alatt bonyolítsák le. Szegeden, 1917. évi december hó 11-én. Körössy István, pt. főfelügyelő, hivatalfőnök.

— **Német gazdasági tárgyalások Oroszországgal.** Berlinből jelentik: Német parlament körökben híre jár, hogy dr. Helfferich biztár meg az Oroszországgal való gazdasági tárgyalások vezetésével. Helfferich állítólag már meg is kezdte munkájának előkészítését.

— **A szénbizottság ülése.** A szénbizottság kedden délután Somogyi Szilveszter polgármester elnöklése mellett ülést tartott, amelyen Vértés Miksa előadó bejelentette, hogy újabban csak 35 vagon magyar szenet utalt ki az országos szénbizottság, míg porosz szenet semmit. A szénbizottság elhatározta,